प्रमुह्ये गृह्यते नैव क्षतं विगतसंधिना। कष्टपाठाद्विसंघित्वदुर्वचादौ न दुर्भगम्॥ २७॥ अनुप्रासे पदावृत्तिव्यस्तसंबन्धता शुभा। नार्थसंत्रहणे दोषो व्युत्कमाद्यैन लिप्यते ॥ २८ ॥ विभक्तिसंज्ञालिङ्गानां यत्रोद्धेगो न धीमताम्। संख्यायास्तत्र भिन्नत्वमुपमानोपमेययोः॥ २९॥ अनेकस्य तथैकेन बहूनां बहुभिः शुभा। कवीनां समुदाचारः समयो नाम गीयते ॥ ३०॥ सामान्यश्च विशिष्टश्च धर्मवद्भवति द्विधा। सिद्धसैद्धान्तिकानां च कवीनां चाविवादितः ॥ ३१ ॥ यः प्रसिद्धति सामान्य इत्यसौ समयो मतः। सर्वे सैद्धान्तिका येन संचरन्ति निरत्ययम् ॥ ३२ ॥ कियन्त एव वा येन सामान्यस्तेन स द्विघा। छेदसिद्धान्ततोऽन्यः स्यात्केषांचिद्धान्तितो यथा॥ ३३॥ तर्कज्ञानं मुनेः कस्य कस्यचित्क्षणभङ्गिका । भृतचैतन्यता कस्य ज्ञानस्य स्वप्रकाशता॥ ३४॥ प्रकातस्थुलता शब्दानेकान्तत्वं तथाईतः। शैववैष्णवशाक्तेयसौरसिद्धान्तिनां मतिः॥ ३५॥ जगतः कारणं ब्रह्म सांख्यानां स(तत्)प्रधानकम्। अस्मिन्सरस्तती छोके संचरन्तः परस्परम् ॥ ३६ ॥ बभ्नन्ति व्यतिपश्यन्तो यद्विशिष्टः स उच्यते । परिप्रहाद्प्यसतां सतामेवापरिप्रहात्॥ ३७॥ भिद्यमानस्य तस्यार्थाद्वैविध्यमुपगीयते । प्रत्यक्षाद्यैः प्रमाणैर्यद्वाधितं तदसद्विदुः ॥ ३८॥ कविभिस्तत्प्रतिप्राह्यं ज्ञानस्य द्योतमानता। यदेवार्थिकियाकारि तदेव परमार्थसत्॥ ३९॥ अञ्चानाज्ञानतस्त्वेकं ब्रह्मेव परमार्थसत्। विष्णुः स्वर्गादिहेतुः स शब्दालंकाररूपवान् ॥ अपरा च परा विद्या तां ज्ञात्वा मुच्यते भवात् ॥ ४० ॥ . इलादिमहापुराणे आमेये काव्यदोषविवेकौ नाम सप्तच-त्वारिंशद्धिकत्रिशतंतमोऽध्यायः ॥ ३४७ ॥

॥ समाप्तं चेदमामेयं काच्यादिलक्षणप्रकरणम् ॥

IAGADGURU VISHWARADHYA
A SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Tamawadi Math, Varanasi